

17

13. mars

14. gr.

Brot gegn þessari reglugjörð varða sektum, alt að 50 kr., þar sem eigi er öðruvísi ákveðið. Sektir renni í sveitarsjóð.

Framanskráð reglugjörð er hjermeð sett, samkvæmt lögum nr. 85, 22. nóv. 1907 og tillögum hreppsnefndar Keflavíkurhrepps, til að öðlast gildi 15. apríl 1913, og birt til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 13. mars 1913.

H. Hafstein.

Jón Hermannsson.

18

22. mars

Prófreglugjörð

fyrir stýrimannaskólann í Reykjavík.

Samkvæmt 8. gr. laga nr. 22, 11. júlí 1911, um stýrimannaskólann í Reykjavík og Reglugjörð fyrir stýrimannaskólann í Reykjavík, 29. ágúst 1912, eru hjer með settar eftirfarandi reglur um tilhögun á prófunum og hvað útheimtið er til þeirra.

I. Almenn ákvæði.

1. gr.

Burtfararpróf skulu haldin í aprilmánuði ár hvert.

2. gr.

Sá, sem óskar að ganga undir stýrimannspróf, skal afhenda forstöðumanni

stýrimannaskólans eiginhandar umsóknarskjal, stílað til stjórnarráðsins, þess efnis, að honum verði leyft að ganga undir prófið. 18

22. marz

Umsóknarskjalinu skulu fylgja þessi vottorð:

1. Um það, að hann hafi verið háseti á þilskipi í 12 mánuði, að minsta kosti, eftir að hann varð fullra 15 ára að aldri.
2. Um það, að sjón hans sje svo fullkomin, sem nauðsynlegt er fyrir stýrimenn, hafi það ekki áður verið afhent skólastjóra.

Nú er sá, er undir próf vill ganga, eigi lærisveinn stýrimannaskólans, og skal hann þá, þrem mánuðum áður en prófið er haldið, senda brjeflega beiðni til stjórnarráðsins um að mega ganga undir prófið. Skulu beiðni þessari fylgja framannefnd vottorð, svo og vottorð frá þeim manni eða mönnum, sem hafa kent honum siglingafræði.

3. gr.

Á tilteknum degi og stundu skulu prófsveinar mæta í stýrimannaskólanum og hafa með sjer sjókort, uppdráttaráhöld, pappír og þau hjálpartæki, sem með þarf til úrlausnar verkefnanna.

Við byrjun prófsins draga prófsveinar um, í hvaða röð þeir koma upp í munnlega prófinu. Það tölunúmer, sem hver prófsveinn fær, skal hann skrifa efst á verkefnisúrlausnir sínar, svo og nafn sitt.

4. gr.

Stýrimannsprófin eru munnleg og skrifleg. Þau skulu haldin opinberlega af prófnefnd; eru í henni forstöðumaður stýrimannaskólans og 2 menn aðrir, sem stjórnarráðið setur til þess í hvert skifti, og annan þeirra sem oddvita prófnefndarinnar.

Hinir skipuðu prófdómendur tiltaka verkefni til munnlegs og skriflegs prófs; verkefnin til skriflega prófsins skulu þeir afhenda stjórnarráðinu á undan prófinu í innsigliðu umslagi.

5. gr.

Gufuvjelaprófið er að eins munnlegt. Undir það mega þeir einir ganga, sem staðist hafa hið meira stýrimannspróf. Prófið skal haldið opinberlega af prófnefnd og fyrir því standa sá af nefndarmönnum, er stjórnarráðið skipar sem odddvita. Í prófnefndinni eru forstöðumaður skólans og tveir menn aðrir, sem stjórnarráðið setur til þess í hvert skifti.

6. gr.

Við hið skriflega próf fá allir prófsveinar sömu verkefni. Rita má fleiri en eitt verkefni á sama blaðið, en þá skal skýrt frá því um leið, hve mörg verkefni það hafi inni að halda. Prófnefnd kvæður á um hve langur tími veitist til hverrar úrlausnar.

Þeir prófsveinar, sem kann að þykja eitthvað ógreinilegt í verkefninu,

18 geta snúið sjer til eftirlitsmanns. Eigi mega prófsveinar hafa verkefni í lengri
22. mars tíma en veittur er til úrlausnar.

7. gr.

Meðan á skriflega prófinu stendur, mega engir aðrir en prófsveinar og eftirlitsmenn vera í prófstofunum. Kennarar skólans mega helst ekki vera eftirlitsmenn, að minsta kosti ekki við þær greinar, sem þeir hafa kent. Eftirlitsmenn bera ábyrgð á að engum brögðum sje beitt við prófið. Þeir skulu vera einum fleiri en prófstofurnar. Stjórnarráðið skipar menn þessa.

Sannist það, að prófsveinn reyni að fá hjálp, láti hjálpa sjer, eða hjálpi öðrum, skal honum þegar vísað frá prófi, og skal þá svo álitíð, að hann hafi eigi staðist prófið.

Nú gengur prófsveinn frá prófi, og kennir sjúkleik um, en sannar siðar með læknisvottorði, að hann hafi verið forfallaður, og ber þá að líta svo á, sem hann hafi eigi gengið undir prófið, og má þá prófa hann aftur á sama próftíma, jafnskjótt og því verður við komið.

Sannist það fyrir oddvita prófnefndarinnar, að prófsveinn hafi hegðað sjer ósæmilega við prófið, getur oddviti rekið prófsveininn frá prófinu.

Áður en prófið byrjar skal oddviti prófnefndar semja próftöflu; skal hún fest upp í stýrimannaskólanum minst degi áður en prófið byrjar. Prófsveinar skulu mæta stundvíslega samkvæmt þessari töflu.

8. gr.

Munnlegu spurningarnar skulu vera tveimur fleiri en prófsveinar. Við prófið dregur hver prófsveinn sína spurningu. Munnlega prófið má eigi halda meðan prófsveinar eru að svara skriflegu verkefnunum. Kennarinn í hverri námsgrein, heldur hið munnlega próf.

9. gr.

Fyrir svör í hverri spurningu skal prófnefndin gefa einhverja af einkunum þeim, er hjer skulu taldar, og jafngilda þær tölum þeim, er hjá þeim standa: ágætlega = 7, ágætlega ÷ = 6, dável = 5, dável ÷ = 4, vel = 3, vel ÷ = 2, laklega = 1, laklega ÷ = 0, illa = ÷ 1, illa ÷ = ÷ 3, afarilla = ÷ 5.

Verði prófdómendur eigi ásáttir um, hverja einkun skuli gefa fyrir frammistöðu í einhverri grein, skal sú einkunn gefin, sem að tölugildi er næst meðaltalinu af tölugildum einhverra þeirra, er gefnar hafa verið; sje meðaltal þetta ÷ 2, verður einkunin illa (÷ 1).

II. Til hins minna íslenska stýrimannsþrófs útheimtist.

18

22. mars

10. gr.

1. Í stærðfræði (sannanalaust):

Kunnátta í fræðinni um almenn brot, tugabrot, hlutföll talna, veldi og rót, notkun logaritma, um grundvallaratriði flatarmálsfræðinnar, um játandi og neitandi stærðir, um grundvallarsetningar þríhyrningafræðinnar og útreikning rjett-hyrndra þríhyrninga eftir henni. Í tugakerfinu, samlagningu, frádrætti, margföldun og deilingu; í algengum reikningi með heilum tölum, almennum brotum og tugabrotum; í hlutfallslíkingu að finna óþekta tölu; veldi talna og tvíveldisrótarátt; í margföldun, deilingu, veldisupphafningu og rötarátt með notkun logaritma; þekking á beinum og bjúgum línunum, flötum, þríhyrningum, ferhyrningum, hringum og línunum þeirra, á sporbaugum, kúlum, sporbaugskúlum; kunnátta í að skifta beinum línunum, að draga upp og fella línu beint niður á aðra, að draga línu samsíða annari beinni línu, að afmarka horn, er sje jafnstórt öðru tilteknu horni, að skifta horni í tvo jafnstóra parta, að skifta hring í 2, 4, 6, 8 jafnstóra parta; þekking á þríhyrningalínunum og notkun þeirra við útreikning á rjett-hyrndum flötum þríhyrningum.

2. Í siglingafræði:

Þekking á jarðarhnettinum, lögun hans og stærð, línunum á yfirborði hans, breidd og lengd: Miðjarðarbaug, jarðskautum, hádegisbaugum, breiddarbaugum, áttavitalínunum, breidd og lengd, stefnu, vegalengd, breiddarmismun, lengdarmismun, afviki.

3. *Þekking á tilhöguninni á áttavitanum og notkun hans, á misvísun, inklinatíon, deviation og hvernig hún verður fundin, á tilhögun og notkun skipshraðamælisins og grunnsökkunnar:* Grein á segulafli, segulnál, hinum ýmsu pörtum áttavítans og mismundi tegundum áttavíta, sólskífunni, miðunarskífunni, misvísunar-nálinni, misvísun og breytingum á henni, inklinatíon og breytingum á henni, áhrifum hennar á áttavítann; segulskekkju (deviatíon) og hvað henni veldur, breytingum hennar, segulskekkjuskram; að finna rjetta stefnu og miðun með hliðsjón af segulskekkju og misvísun; að ákveða misvísun af stefnum eða miðunum, þegar stefnur eða miðanir eru tilgreindar bæði rjettvísandi og misvísandi; að ákveða segulskekkju af stefnum eða miðunum, þegar stefnur eða miðanir eru tilgreindar bæði með segulskekkju (devierende) og án segulskekkju (misvísandi); þekking á spjald-hraðamælinum og pokaskriðmælinum (skreppuskriðmælinum); handsökku og djúpsökku og notkun þeirra.

4. *Skyn á sjávaruppráttum yfir höfuð.* Á aðalreglum fyrir stækkandi uppráttum (sjókortum), mælikvörðum þeirra og línunum og þekking á, hvað standa eigi á sjávaruppráttum að öðru leyti; mælingum og afmörkun þeirra á sjávarupprættina.

5. *Þekking á dagbókarhaldi og leiðarreikningi eftir töflum þeim, sem til þess eru gerðar; að kunna að markaða stað skips á upprættinum, bæði eftir breidd og*

18

22. mars

- lengd, og með því að taka mið á landi; þekking á straumi, og á því, hvað skip hefi borið af leið, og að kunna að ákveða stefnu og vegalengd til tiltekins staðar:* Þekking á tilgangi skipsdagbókar og hversu í hana skuli rita; að geta fundið þann stað, er halda á til, þegar staður sá, sem siglt er frá er kunnur, og stefnur og vegalengdir þær, er farnar hafa verið; að marka stað skipsins á kortið með miðunum, merkjum, hornmælingum; að finna stefnu og hraða straumsins með athugunum jarðlegra hluta; að finna stefnu þá á kortinu, sem halda á og leiðrjetta þá stefnu fyrir straum og öðrum áhrifum á hana, svo fundin verði sú stefna sem stýra á eftir áttavitanum; að finna vegalengd þá, er halda skal og hve langt um líði, þangað til komist verði til tiltekins staðar.
6. *Þekking á himinhvolfsnu og hinni daglegu hreyfingu, á mælistigakerfi himinhvolfsins, á því að ákveða afstöðu himintungla, á sólinni og hreyfingu hennar sjálfrar:* Þekking á heimsásnum, miðhiminbaug, vorhnútsbaugum (rectascensionsbaugum), miðfríðarbaugum (deklinationsparalellum), tímabaugum, dagbaugum, sjónbaugum, falllínunum, azimuthbaugum, hæðabaugum, vorhnútsfirð, miðbaugsfirð, tímahornum, hvirfilhornum, hæð, amplitude, afstöðu heimsásins við sjónbauginn, dagbaugum og náttbaugum himinhnatta, sísæjum og ósæjum stjörnum, hinni daglegu hreyfingu, áhrifum breiddar og miðbaugsfirðar á hæð himinhnatta, á sólbrautarbaug og hreyfingu sólarinnar eftir honum, á trópisku sólári, borgaralegu sólári og almanaksárinu.
 7. *Þekking á áttungs- eða sjöttungsmæli, og að kunna að prófa og leiðrjetta stöðu speglanna; að kunna að mæla hæð himintungls og horn á millum hluta á jörðinni:* Þekking á hinu helsta, er snertir tilhögun á sjöttungs- og áttungsmælum, skiftingu mælikvarðans og færiskvarðans, stöðu speglanna, og á því, hversu hún skal prófuð og lagfærð; vísisleiðrjettingu og hvernig hún finst; hornmælingum með sjöttungs og áttungsmæli.
 8. *Þekking á mælingu og skiftingu tímans:* Á stjörnuþegi, stjörnutíð, sólþegi, sól-tíma, miðsól, miðsólardegi, miðtíma, tímajöfnuði.
 9. *Þekking á leiðrjettingum þeim, sem við eru hafðar við hina mældu hæð sólarinnar:* Á hafsbrúnarlækkun, geislabroti, paralaxa, hálfþvermæli. Finna verður og nota leiðrjettingarnar annaðhvort hverja fyrir sig eða allar í einu.
 10. *Að kunna að finna hvencær sólín rennur upp eða gengur undir:* Það skal fundið með töflum yfir hálfa dagboga.
 11. *Að kunna að finna misvísun við athugun sólar:* Misvísun skal fundin með því að mæla hæð sólarinnar og miða hana um leið, eða með því að miða sólína þegar hún rennur upp eða gengur undir, eða á þann hátt að miða sólína og athuga um leið hvað úrið sýnir.
 12. *Að kunna að finna breiddina með því að mæla hæð sólarinnar í hádegisbaug:* Breiddin verður að geta fundist með athugun sólar bæði í hádegis- og miðnæturbaug.
 13. *Að kunna að finna misvísun við athugun pólstjörnnunnar:* Misvísun skal fundin með því að miða pólstjörnnuna og taka azimuth hennar út úr töflu, sem til þess er ætluð.

14. *Ad kunna að finna hvenær flóð verður og fjara:* Við það skal nota sjávar- 22. mars fallatöflur og hafnartíð.
15. *Þekking á alþjóðlegum siglingareglum og björgunarverkfærum.*
16. *Ad kunna að nota hina alþjóðlegu merkjabók og veðurmerki.*
17. *Ad þekkja einföldustu hjúkrunarreglur, sjerstaklega til að geta bundið um beinbrot og sár og kipt í lið, þegar slys ber að höndum.*

III. Til hins meira íslenska stýrimannsprófs útheimtist.

11. gr.

Í stærðfræði (sannanalaust):

Alt það, sem í þessari grein útheimtist til hins minna íslenska stýrimannsprófs, og ennfremur:

1. *Ítarlegri þekking á veldi og rót, á logaritmum, á reikningi með játandi og neitandi stærðum; þekking á þríhyrningum er falla saman eða eru eins lagadir, á mælikvörðum lína og horna, á því hvernig teikna skal hinar almennustu myndir flatarmálsfræðinnar, á mælingu flata og líkama og á stærðnm þríhyrningafræðinnar:* Þekking á hvað skilið sje við veldi og rót, logaritma, og hvernig þeir komi fram; á einkennistölum (karakteristik), viðbót (mantis) og notkun logaritma við ýmsan útreikning; skyn á samfalla og samлага þríhyrningum; hinum jafnskifta mælikvarða og strengkvarðanum, að draga hringlínu gegnum 3 tiltekna punkta, að draga sneið (segment) yfir tilnefnt horn; að finna óþekta parta í þríhyrningi með uppdrætti; þekking á mál-einingum flata, á flatarmáli ferhyrninga, rjetthyrninga, marghyrninga, þríhyrninga og hringflata; á máleiningu líkama, á rúmmáli teninga, strendinga (prisma), strýtna (pyramide), kúlna, sívalninga og keilna; á stærðum hornmálslína í fyrsta og öðrum fjórðungi, og hversu þær breytast með horninu.

Í siglingafræði:

Alt það, sem í þessari grein útheimtist til hins minna íslenska stýrimannsprófs, og ennfremur:

2. *Þekking á himintunglum yfir höfuð:* Þekking á almennu yfirliti yfir sólkerfið, og að þekkja hinar skærustu fastastjörnur.
3. *Ad kunna að finna breiddina við athugun sólarinnar fyrir utan hádegisbaug og athugun fastastjörnu í og fyrir utan hádegisbaug:* Tímahorn sólarinnar eða fastastjörnunnar finst annaðhvort með því að nota sjóúrið og lengdina, eða með því að taka tillit til stöðu athugana-úrsins, er ákveðin sje við undangengna eða síðar gerða athugun; breiddina skal finna annaðhvort með því að reikna sfæríska þríhyrninginn milli hvirfilpunktsins, himinskautsins og sólarinnar eða fastastjörnunnar, eða með því að reikna út hádegisbaughæðina með notkun tvíveldis tímahornsins og hæðarbreytingarinnar á mínútunni á undan eða eftir að hæðin var stærst.

18

22. mars

4. *Ad kunna að fara með sjóúr og nota það, að ákveða stöðu þess eftir hæð sólar og fastastjörnu, eftir tímamerki eða öðru úri, er staða þess er kunn, og að ákveða hinn daglega gang sjóursins.* Þekking á því, hvar sjóurið á að vera í skipinu, hversu með það skuli fara þegar það er flutt í skipið eða úr því og á ferðum skipsins; finna skal stöðu sjóursins með því að mæla hæð sólar eða fastastjörnu, bæði yfir hafsbrún og tilbúinn sjónbaug (horisont); að geta fundið stöðu og daglegan gang sjóursins við tímamerki og við samanburð.
5. *Ad kunna að ákveða stað skips með staðarlínunum, byggðum á athugun sólar og fastastjörnu.* Þekking á jafnhæðarbaugum og stefnu staðarlinu á kortinu; finna skal stað skipsins með því að mæla samtímis hæð tveggja fastastjarna, eða með því að athuga hæð sólar eða fastastjörnu á mismunandi tíma og taka tillit til þess, er siglt hefir verið á milli athugananna; þekking á að kunna að finna azimuth himinhnattar með notkun staðarlinu; að finna misvisun og segulскеkkju við þessar athuganir.
6. *Ad kunna að finna lengdina með sjóúrinu og hæð sólarinnar og fastastjörnu.*
7. *Ad geta samið grein á íslensku með glöggu orðfæri um tiltekið efni, er snertir sjóferðir, og ritað hana með skýrri rithönd og sæmilegri rjettritun.*
8. *Ad hafa lesið kafla í danskri bók, eigi minni en 200 bls., og geta útlagt hann munnlega á íslensku, að geta gert ljettan danskan stíl og geta talað um hversdagsefni á dönsku svo skiljanlegt sje.*
9. *Sama kunnátta í ensku sem í dönsku.*
10. *Ad þekkja hin helstu lagaákvæði, er snerta rjett og skyldur skipstjóra.* Þekking á stöðu skipstjóra yfir höfuð, á valdi því, er hann má beita til þess að knýja fram hlýðni við sig, og þegar yfirsjónir og glæpir eru framdir á skipinu, á því hversu hann er settur gagnvart öðrum, á rjetti og skyldum skipstjóra, á ábyrgð skipstjóra á gjörðum skipverja, á reglum þeim, er gilda um að ráða menn á skip, á lögskráning manna í skiprúm, afgreiðslu og lögskráning úr skiprúmi, á rjetti og skyldum skipverja.

IV. Til gufuvjelaprófs útheimtist.

12. gr.

Þekking á undirstöðuatriðum aflfræðinnar og hitafræðinnar, sjerstaklega um eðli vatnsgufunnar og hagnýting hennar til vinnu; gufuvjelum þeim, sem nú tíðkast mest ásamt kötlum og því er þeim fylgir, hestafl gufuvjela, meðferð gufuvjela, framknýgingu og kolaeyðslu, helstu hlutum skips og skiftingu þess í vatnsheld hólfi, tæmingaráhöldum og slökkvitólum, ryði og vörnum gegn því; hjálparvjelum á skipum og lagaákvæðum um gufuskip, er snerta tryggingu á lífi manna og góssi.

V. Einkunnir og skilyrði fyrir að standast prófin.

18
22. mars

13. gr.

Við hið minna íslenska stýrimannspróf skulu gefnar 9 einkunnir, sem sje:

Í stærðfræði: 1 einkunn fyrir 1 munnlega úrlausn.

Í siglingafræði: 7 einkunnir fyrir 4 skriflegar og 2 munnlegar úrlausnir og þess utan 1 einkunn fyrir kunnáttu í að nota áttungs- eða sjöttungsmæli.

Í alþjóðlegum ákvæðum 10. gr. 15—16: 1 einkunn fyrir 1 munnlega úrlausn.

Við hið meira íslenska stýrimannapróf skulu gefnar 16 einkunnir, sem sje:

Í stærðfræði: 2 einkunnir fyrir skriflega og munnlega úrlausn.

Í siglingafræði: 9 einkunnir fyrir 6 skriflegar og 2 munnlegar úrlausnir, og þess utan 1 einkunn fyrir kunnáttu í að nota áttungs- eða sjöttungsmæli.

Í alþjóðlegum ákvæðum: 1 einkunn fyrir 1 munnlega úrlausn.

Í íslensku: 1 einkunn fyrir munnlega og skriflega úrlausn.

Í dönsku: 1 einkunn fyrir munnlega og skriflega úrlausn.

Í ensku: 1 einkunn fyrir munnlega og skriflega úrlausn.

Í sjórjetti: 1 einkunn fyrir munnlega úrlausn.

Þessutan skal við bæði prófin gefa eina einkunn fyrir munnlega úrlausn í einföldustu hjúkrunarreglum; skal sú einkunn eigi lögð við hinar einkunnirnar, sem gefnar eru í prófinu, en geta skal þess á prófsvottorðinu, að prófsveinninn hafi staðist próf í þeim.

Við gufuvjelaprófið skulu gefnar 2 einkunnir, sem sje:

Í eðlisfræði: 1 einkunn fyrir munnlega úrlausn.

Í gufuvjelafræði: 1 einkunn fyrir munnlega úrlausn.

14. gr.

Til þess að standast prófið útheimtist:

- Fyrir hverja kenslugrein, sem 1 einkunn er gefin fyrir, minst einkunnin 1.
- Fyrir þá kenslugrein, sem fleiri einkunnir eru gefnar fyrir, minst meðal-einkunnin 2.
- Við stýrimannsprófin minst þrefalda tölu einkunna þeirra, sem gefnar eru við prófin, að undanskildri einkunninni í hjúkrunarreglunum.
- Við gufuvjelaprófið minst tvöfalda tölu einkunna þeirra, sem gefnar eru við prófið.

Hin hæsta aðaleinkunn við hið minna stýrimannspróf verður þannig 63 stig, en hin lægsta 27 stig.

Hin hæsta aðaleinkunn við hið meira stýrimannspróf verður þannig 112 stig, en hin lægsta 48 stig.

Hin hæsta aðaleinkunn við gufuvjelaprófið verður þannig 14 stig, en hin lægsta 4 stig.

15. gr.

Hver prófsveinn, er staðist hefir prófið, fær vottorð um það að afloknu prófi, sniðið eftir fyrirmyndum þeim, er hjer fara á eftir.

18

22. mars

1. fyrirmynd:

N. N. (fult nafn)
 fæddur (fæðingar-staður, -dagur og -ár)
 hefir staðist hið minna íslenska stýrimannspróf, en til þess útheimtist:
 (hjer skal talið það, sem útheimtist samkvæmt 2. gr. í lögum nr. 22, 11. júlí
 1911, um stýrimannaskólann í Reykjavík)
 og hlotið aðaleinkunnina . . . stig
 auk þess staðist próf í hjúkrunarreglum.

Reykjavík árið 191 .
 N. N. N. N. N. N.
 (undirskrift prófnefndarinnar).

Hæsta aðaleinkunn er 63 stig. Til þess að standast prófið þarf 27 stig.

2. fyrirmynd:

N. N. (fult nafn)
 fæddur (fæðingar-staður, -dagur og -ár)
 hefir staðist hið meira íslenska stýrimannspróf, en til þess útheimtist:
 (hjer skal talið það sem útheimtist samkvæmt 2. og 3. grein í lögum nr. 22,
 11. júlí 1911, um stýrimannaskólann í Reykjavík)
 og hlotið aðaleinkunnina . . . stig
 auk þess staðist próf í hjúkrunarreglum.

Reykjavík árið 191 .
 N. N. N. N. N. N.
 (undirskrift prófnefndarinnar).

Hæsta aðaleinkunn er 112 stig. Til þess að standast prófið þarf 48 stig.

3. fyrirmynd:

N. N. (fult nafn)
 fæddur (fæðingar-staður, -dagur og -ár)
 hefir staðist próf í gufuvjelafræði fyrir skipstjóra og stýrimenn, en til þess
 útheimtist:
 (hjer skal talið það, sem útheimtist, samkvæmt 6. gr. í lögum nr. 22, 11. júlí
 1911, um stýrimannaskólann í Reykjavík)
 og hlotið aðaleinkunnina . . . stig.

Reykjavík árið 191 .
 N. N. N. N. N. N.
 (undirskrift prófnefndarinnar).

Hæsta aðaleinkunn er 14 stig. Til þess að standast prófið þarf 4 stig.

16. gr.

18

22. mars

Nöfn þeirra, er undir próf ganga, skal rita í bók, sem til þess er löguð og stjórnarráðið geymir; skal í henni skýrt frá fullu nafni hvers eins, fæðingarstað, -degi og -ári, svo og frá einkunnum þeim og aðaleinkunn, er gefin var við prófið. Prófbókin skal færð og undirrituð af viðkomandi prófnefndum.

17. gr.

Með reglugjörð þessari eru feldar úr gildi »Ítarlegar reglur 4. nóv. 1891 um það, hversu haga skuli prófi stýrimanna við stýrimannaskólann í Reykjavík«.

Í stjórnarráði Íslands, 22. mars 1913.

H. Hafstein.

Eggert Briem.